

4. Hvis den beregningsmetode, der er fastsat i den nationale lovgivning og ved anvendelse af den skønsmargin, der indrømmes [medlemsstaterne] i artikel 5, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, som resultat giver en højere kurs end den, der følger af artikel 5, stk. 4, første afsnit, er det da i overensstemmelse med direktivets formål altid at vælge den højeste kurs?
5. Hvis der påføres en person et tab som følge af ukorrekt anvendelse af EU-retten, kan den nationale lovgivning da begrænse erstatningen for sådanne tab, hvis denne begrænsning både gælder tab påført som følge af ukorrekt anvendelse af national lovgivning og tab påført som følge af ukorrekt anvendelse af EU-retten?
6. Tildeler de bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, der finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, privatpersoner rettigheder, dvs. er den hertil svarende betingelse for statens pådragelse af ansvar opfyldt?

(¹) EUT 2004, L 142, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākā tiesa (Senāts) (Letland) den 7. oktober 2019 – ZS »Plaukti« mod Lauku atbalsta dienests

(Sag C-736/19)

(2019/C 413/38)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ZS »Plaukti«

Sagsøgt: Lauku atbalsta dienests

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder artikel 16, stk. 5, tredje afsnit, i Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 (¹) af 27. januar 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 for så vidt angår kontrol og krydsoverensstemmelse i forbindelse med støtteforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne anvendelse på en situation, hvor ansøgeren ikke har opfyldt betingelserne med hensyn til slåning af det areal, for hvilket den pågældende ansøgte om støtte til opretholdelse af biodiversiteten på græsarealer (en betingelse, der går ud over de i artikel 39, stk. 3, i forordning nr. 1698/2005 (²) omhandlede obligatoriske minimumskrav), når det ikke er blevet fastslået, at afgrødegruppen er blevet ændret?
- 2) Er det muligt både at pålægge den i artikel 16, stk. 5, tredje afsnit, i Kommissionens forordning (EU) nr. 65/2011 af 27. januar 2011 fastlagte sanktion og den i artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning nr. 65/2011 omhandlede sanktion for én overtrædelse?

- 3) Er artikel 4 og 6 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 ⁽³⁾ af 19. januar 2009, sammenholdt med artikel 39, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005, til hinder for en national lovgivning, der bestemmer, at et og samme krav både kan udgøre et obligatorisk minimumskrav (krav) og medføre større krav end de obligatoriske minimumskrav (betingelse for betalinger for miljøvenligt landbrug)?

⁽¹⁾ EUT 2011, L 25, s. 5.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2005, L 277, s. 1).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19.1.2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003 (EUT 2009, L 30, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal administratif de Montreuil (Frankrig) den 7. oktober 2019 – Bank of China Limited mod Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Sag C-737/19)

(2019/C 413/39)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Montreuil

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bank of China Limited

Sagsøgt: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan de løsninger, som Domstolen udviklede i dom af 24. januar 2019, Morgan Stanley & Co International, sag C-165/17, finde anvendelse på den situation, hvor en filial i en medlemsstat dels foretager momspligtige transaktioner, dels udfører tjenesteydelser for sit hovedsæde og for filialer med hjemsted i et tredjeland?
- 2) Når filialen, der har hjemsted i en medlemsstat, kræver fradrag på grundlag af de udgifter, den har haft i forbindelse med udførelsen af tjenesteydelser for hovedsædet i et tredjeland, dvs. udførsel af finansielle og bankmæssige tjenesteydelser, kan den afgiftspligtige da fradrage moms i henhold til artikel 169, litra a), eller artikel 169, litra c) [i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT, L 347, s. 1)]?
- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og filialen kan kræve fradrag i henhold til artikel 169, litra a), på hvilken betingelse kan de bankmæssige transaktioner, som er udført af hovedsædet, der er etableret i et tredjeland, da anses for at berettige til fradrag, såfremt de var udført i den medlemsstat, hvor de momspligtige udgifter er blevet afholdt? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og filialen kan kræve fradrag i henhold til artikel 169, litra c), på hvilke betingelser kan kunden da anses for at være etableret uden for Den Europæiske Union, når filialen er beliggende i Den Europæiske Union og sammen med hovedsædet udgør én retlig enhed?